

Astăzi mă întorc acasă...

Danab

Astăzi mă întorc acasă... este seara de Crăciun...
Voi sta cu ai mei la masă... am atâtea să le spun,
Cât am fost în pribegie, uitând de iubiri și flori
Uitând dragostea curată pentru frați.. pentru surori...
Astăzi mă întorc acasă... vreau să-mi văd părinții mei
Să le spun: ce dor de casă.. și ce dor mi-a fost de ei...
De sătucul dintre dealuri de zâmbetul lor curat...
Și de casa-n care-odată am crescut... m-au așteptat.
Ani și ani la rând să vină fiul cel risipitor
Ca în inimă s-aline dorul lor, foc arzător...

Dar se lasă înserarea peste sat.. peste-al meu plai
În inimă-nfiorarea eu o simt... ce sumbru grai?
Ce-amintiri din neant mă cheamă pasul ca să mi-l grăbesc
Și de ce îmi este teamă că pe-ai mei n-am să-i gădesc?
Mă cuprinde-așa deodată un fior.. o cercetare..
Merg pe ulița cea dreaptă.. iată! O lumină-n zare
Grăbesc pasul! Ea se face și mai mare... tot mai mare
inima, în piept imi bate, tot mai tare , si mai tare
Pe uliți se-aud copiii cu colinda de Crăciun
Ce-amintiri deodat învie, copil fiind, de Ajun.
Mergeam tot din casă-n casă... iar în suflet, bucuros
Cu inima tot voioasă, Îl laudam pe Hristos...
Dar deodată-n fața porții pironit în prag, privesc
Îmi dau seama.. solul morții a intrat.. nu-i mai gădesc,
Nici pe mamă nici pe tată.. doar un cântec plin de jale,
Scos din piepturile toate ce sunt pline de-ntristare...

Îmi întreb toți frații-n taină: -"Mama.. unde este oare?"
Ei răspund: -"uite e anul.. de când a plecat spre Soare..."
Și cu lacrimi în gene și cu dor zvâcnind în piept
Inima în mine geme.. -"Tata.. unde-I? Că-l aștept...
Poate se v-a-ntoarce-ndată.. poate este la vecin...
Spuneți frații mei odată... nu mă faceți să suspin...!"
O! Ce frământare-adâncă... O! Ce lacrimi curg șuvoi..
Voi părinți, în cer la Nuntă! Noi.. rămas-am fără voi!
Iar afară se aude-n noapte cum plânge zefirul
Dar îmi spune-o soră dragă: -" l-a chemat el.. cimitirul...
Pe acela care tată ne-a fost, ne-a crescut cu drag
Și ne aștepta să-i trecem de Crăciun, al casei prag...!"

Voi ce-aveți părinți în viață, mergeți.. căutați de ei
Nu doar de Crăciun odată.. că plâng florile de tei.
Întrebați-i dacă bine le este, sunt sănătoși,
Nu lăsați lacrimi să curgă... lacrimi din ochii, frumoși...
N-așteptați până în clipa când nu o să-i mai găsiți
V-au crescut cu doru-n suflet și iubire de părinți!
Multe lacrimi nu v-ajută.. și nici mii de flori la cruce:
- Le faceți viața plăcută, pân-la ceruri se vor duce-

Daniela Banita

15.12.2015